

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI.

ZATURDAG den 18den MAART 1843.

N. 11.

In een dagblad van Calcutta, *the Englishman*, leest men het volgende uittreksel van eenen brief uit Batavia:

Gy behoort te weten, dat de indigo-cultuur op dit eiland grotendeels een monopolie van het gouvernement is. De uitvoer in 1840 bedroeg 2,123,911 Holl. ponden. In het vorige jaar was de opbrengst slechts 1,554,904 ponden. Deze vermindering moet hoofdzakelyk daaraan worden toegeschreven, dat wy onderscheidene maanden droogte gehad hebben. Vermoedelyk zal de cultuur geene verdere uitbreiding nemen; men zou aldan de rystcultuur moeten inkorten, en dit zou de inboorlingen zeer mishagen.

Het is moeijelyk een juist denkbeeld te geven, van hetgeen de indigo op de particuliere gronden kost; omdat zulke veeltyds afhangt van de ligging en van de voor den bebouwen grond betaald wordende pachtgelden.

Thans syn de kosten van aanplanting en fabriek van indigo ongeveer 2 Javaasche guld. per Holl. pond. De gouvernements indigo wordt door de inboorlingen geplant en gefabriceerd op de gouvernementsgronden, voor welke geene pachtgelden te betalen sijn. Het product sijn in de gouvernements magazynen tegen een en een kwart gulden per pond afgeleverd.

Gedurende de laatste jaren hebben verscheiden Europeanen in de door de inboorlingen bewoonde streken gevestigd, en aldaar landeryen van de vorsten gehuurd. De particuliere indigo cultuur heeft daardoor sterk toegevoegen, en kan dit jaar 150,000 p. bedragen, terwyl zy zonder twyfel nog zal toenemen; maar daar het gouvernement niet langer het huren van gronden van de inlandsche vorsten door Europeanen zal gedoogen, hebt gy van dien kant niet veel concurrentie te vreesen. De vreemdelingen mogen in de binnenlanden niet wonen.

Indien wy eene vrye cultuur hadden, en indien men ondernemende menschen en kapitalisten aanmoedigde, zoudt gy u over onze vorderingen kunnen verontrusten; maar zoo lang ons schoon eiland beheerscht zal worden door een stelsel van monopolie, bestaat er voor uwe indigo bouwers geene ernstige vrees.

De minister van finantien van Frankryk heeft in de Kamer van vertegenwoordigers de begrotingswetten voor 1843 ingediend en by die gelegenheid een overzicht van den staat der Belgische geldmiddelen gegeven, hetwelk men aldus kan samentrekken.— De Belgische staats-schuld vordert thans eene jaarlyksche rente van fr. 30,861,278; een deel der kapitalen, welke door deze renten worden vertegenwoordigd, sijn echter tot het aanleggen van werken van openbaar nut besteed, die aan den staat geene onaanzienlyke inkomsten geven. De vlotende schuld van Belgie bedraagt thans iets meer dan fr. 22,000,000; daaronder sijn omstreeks fr. 3,000,000 begrepen, welke

de ryksinkomsten voor 1842 minder dan de raming sullen opbrengen. De minister schryft deze mindere opbrengst der belastingen onder anderen ook aan de ongunstige gevolgen voor het credit en den handel van den dood des Hertogs van Orleans en van het bevelschrift betrekkellyk de hooger regten op de Belgische linnens toe. De gewone uitgaven van 1843 sijn begroot op 112,816,742 francs, daaronder sijn 29,500,000 francs voor het departement van oorlog. De gewone ontvangsten voor hetzelfde jaar worden op 110,486,001 francs geraamd. Om de ontvangsten tot die hoogte op te voeren is eene verhooging van belastingen noodzakelyk. De minister heeft aangekondigd, dat hy ten dien einde eene herziening van de wetten op het personeel, het patentregt, het toekrief, en den accyns op het bier zal voornemen, terwyl hy naar aanleiding van dit jaar reeds vastgestelde wet, eene meerdere opbrengst der belastingen op het gedrukt woord verwacht. Daar echter de aangekondigde nieuwe belastingwetten niet dadelyk vastgesteld kunnen worden of in werking komen, stelt hy over 1843 het heffen voor van 7 nieuwe ocenten op de grondbelasting, 10 sulke

en den accyns op het bier en den accyns, en mede 4 nieuwe ocenten op de registratie, griffie-, hypotheek- en successieregten.— Daarenboven stelt hy voor, om met 1 Jan. 1843 het consumtie-regt op de koffy van 8 tot 10 frs per 100 kilogrammes te verhooggen.

Het *Journal des Debats* behelste onlangs het volgende artikel over Turkye: "De ministeriële omwenteling, welke te Konstantinopel heeft plaats gevonden, was reeds lang voornemen. Evenzeer laat zich voorspellen, dat deze omwenteling niets te den toestand van Turkye veranderen zal. Door eene ongeneeslyke ziekte bevangen, zal de Porte by afwisseling verscheidende artsen beproeven, maar tegen den dood helpt geen arts. Turkye zal, even als eene ziekte, die van arts verandert, dewyl hy zich niet gevoelt, en weder verandert, dewyl hy niet beter wordt, derselvs grootviziers dan eens uit de party der hervorming en dan eens uit de party van het oude stelsel nemen. De afgetrette grootvizier behoorde tot de party der gematigde hervorming. Misschien zal hy eene poging doen, om het veelbesproken hattî Seharîf van Gulhane weder een weinig te vergulden, dat op den dag van deszels invoering zooveel gerucht en beweging veroorzaakte, maar nu geheel vergeten is. De oude Turken zeggen, dat de party der hervorming, die van het buitenland is. Zy hebben gelyk. Deze party heeft niets Turkech, niets Mahomedaanseh. Hare staatkunde, hare wetten, hare maatregelen van bestuur sijn aan Europa ontleend. Niets staat met de Mahomedaansehe zeden, idelen, en godsdienstbegrippen in verband. Het volksgevoel

verwerpt derhalve die nieuwigheden, die te Pera behagen, dewyl zy de Franken verheffen, maar te Konstantinopel mishagen, dewyl zy de Turken vernederen.— Het droevigste is echter, dat de toestand van Turkye zoodanig is, dat de party van het oude stelsel eveneens eene party van het buitenland, of ten minste eene party is, welke door het buitenland ondersteund wordt. De party van het oude stelsel is de Russische, de party der hervorming is de West Europeaanse party. De inmenging van het buitenland is inderdaad het kenmerkende teeken van het verval der volken. Zyn de volken zoo ver gekomen, dan mengt zich het buitenland in al hunne handelingen en speelt eene rol by alle partyen. Ja zelfs achter de party, die in de herinnering van het verledene, der tyden des roems en der onafhankelykheid leven wil, verschuilt zich het buitenland, dese herinneringen begunstige, wier onmagt het kent; maar waar dat, wanneer het naar het grideel van den sterfende staat bekeerd is, trachtende eene staatkunde te doen opvolgen, die het einde moet verhaasten. Daarin ligt de eenige oorzaak, weshalve wy de afstreding van de party der hervorming, en die van het oude stelsel sijn ons in Konstantinopel vry onverschillig, want wy houden de eene even onmagtig om iets goeds voort te brengen als de andere. Maar wy gelooven, dat de party van het oude stelsel het geheele verval van het Turksche ryk verhaasten sou, en daar wy nu van meening sijn, dat de instorting van dit ryk het teeken tot eenen, voor de vryheid en onafhankelykheid der Europeasche staten verderfelyken oorlog zou sijn, zoo verheugen wy ons in alles, wat dese instorting vertragen kan. Dit nu kan welligt de party der hervorming doen, en uit dezen hoofde sijn wy haar gunstig."

Te Frankfurt heeft men eenigen tyd geleden, in tegenwoordigheid van den president en verscheiden leden van den senaat, benevens leden van het natuurkundige instituut in een gebouw van de groote Reckenheimer straat proeven genomen met het zongas, waarbij ook een deputatie van den gemeenteraad der stad Mainz met den burgemeester tegenwoordig was. De uitkomst overtrof de verwachting.— Het in onverbranden toestand uitstroomende gas was ter naauwernood bemerkbaar voor de reukorganen, en de zeer bedwaard brandende slams, van ongewone wittheid en zachtheid, zoodat de vlam eener wasaars daarby rood scheen, verspreide zulk eene helderheid, dat in de open lucht en op aanzienlyken afstand gewoon schrift gemakelyk konde worden gelezen, terwyl brunnshuis het schitterende licht van den dag heerschte. By deze voordeelen roept zich nog, naar wy vergemen, de voorbeeldelooze goedkoopheid, waardoor het gebruik van het zongas ook mogelyk wordt voor den minder bemiddelde en daardoor in eene niet geringe behoefte wordt voorzien.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 Maart 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Ouncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Catalina Bosker.
Anna Cristina Coersil.
Josias Lopez Henriquez.
Juan Terry.
Juana Lingatyling.

Curaçao den 17 Maart 1843.
De Commiss. belast met de
post-directie,
C. GORSIKA.

OPROEPING.

DE ondergeteekende roept hierby op al degenen, die vermeenen mogten eenige rekeningen ten zynen laste te hebben om dezelve binnen den tyd van drie weken, van heden af te rekenen, by hem in te zenden. Ook waarschuwt hy het publiek om op zynen naam aan niemand eenig crediet te verleenen.

Curaçao den 16 Maart 1843.
C. SCHOONWOLFF.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the american Schooner **MANSON**, M. R. **COLEMAN** master, and of the english Brig **HELEN**, J. **CLUGNELL** master, as no debts of their contracting will be paid by the masters or consignee.

Curaçao, 15 March 1843.
O. M. DACOSTA.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
M A A R T 1843.

N. M. Woensdag den 1 te 1 u. 30 m. 'snachts.
E. K. Woensdag den 8 te 5 u. 16 m. 'smorgens.
V. M. Donderdag den 16 te 1 u. 26 m. 'snachts.
L. K. Woensdag den 22 te 6 u. 1 m. 'savonds.
N. M. Donderdag den 30 te 7 u. 16 m. 'savonds.

Verleden Zaterdag is van deze haven naar Amsterdam vertrokken, de Noord-amerikaansche Brik **ABEONA**, Kapitein T. **DOANE**, afgeladen door den Heer **Jb. ABM. JESURUN**.

Naar luid van eenen brief van St. Thomas, gedagteekend den 7 dezer, had men er in den nacht van den 5, omtrent 20 minuten voor tien, een hevigen schok van aardbeving gevoeld, gelukkigly echter zonder eenige schade aan de gebouwen te veroorzaken.

Te St. Thomas waren ook tydingen van Guadeloupe ontvangen, welke vermelden, dat er dagelyksch schokken van aardbeving gevoeld werden.

In de londensche Couranten tot den 31 January vinden wy niets gemeld van de zichtbaarheid eener komeet. Gelyk blykbaar is, verwydert zich de komeet al verder van de zon, en zy nadert het sterrenbeeld van den Orion. Zy schyut tusschen dit sterrenbeeld en Syrius te zullen doorgaan.

Een geval, dat veel ophief in Engeland heeft gemaakt, is de moord gepleegd aan den Secretaris van den eersten Minister Peel, den Heer Drummond. Gemelde

Heer Drummond had de woning van den Heer Peel verlaten, toen een persoon, genaamd Daniel M'Naughten, hem een pistool in den rug zette en hetzelfde afschoot; de kogel drong diep in het vleesch, doch werd er weder uitgehaald. Men hoopte nog op het herstel van den gewonde, doch hy stierf weinige dagen daarna.

De moordenaar werd op staande voet gevat, en is thans onder verhoor. Men is te Londen van gevoelen, dat de moordenaar den minister Peel zelve bedoeld heeft, en daar hy deze niet persoonlijk kende, destelfs secretaris, die uit het huis van den minister kwam, voor den minister zelve heeft aangezien. Eene dergelyke misvatting had reeds in Schotland plaats gehad, toen de Heer Peel de koningin derwaarts vergezeld. Het was nog niet uit het verhoor gebleken, wat hem tot die wandaad bewogen heeft; doch, daar hy in Frankryk is geweest, denkt men, dat hy de gevoelens der revolutionairen aldaar heeft aangenomen, en dat hy den Heer Peel als hoofd der Tories heeft om het leven zoeken te brengen. Mogelyk heeft hy ook medepligtigen.

Het schynt een gelyksoortige moord te zyn, als die gepleegd is in Mei 1812, aan den minister Perceval, welke ook uit staatkundige beweegredenen heeft plaats gehad.

De zwarigheden tusschen Spanje en Frankryk waren nog niet uit den weg geruimd. De minister Guizot heeft in de kamers verklaard, dat Spanje nog geene voldoening had gegeven voor de belediging, welke de fransche Consul te Barcelona is aangedaan, en dat Frankryk zou blyven aandringen, tot dat deze genoegdoening gegeven is.

Ondertusschen valt het zwaar aan het kabinet van Madrid om dien franschen Consul vergiffenis te verzoeken voor eene belediging, die hem niet is aangedaan, daar het volgens de engelsche Couranten uit alle verhooren te Barcelona gebleken is, dat deze Consul werkelyk den opstand heeft aangestookt.

Men was in de fransche kamers bezig het adres van antwoord op de troonrede optemaken. Hetzelfde was geheel in den geest van het ministerie. Het ongeluk, den kroonprins overkomen, heeft by de Franschen het medelyden opgewekt. Ook heeft het koninkdom hierdoor eene kraak gekregen, het is dus het belang der kamers om het koninkdom te onderschragen door het ministerie iets toe te geven. De Heer Guizot blyft derhalve het ministerie veel langer behouden dan een zyner voorgangers.

De koning had in zyne aanspraak gezegd, dat de inboorlingen van de Marquesas zeer verheugd waren van onder de fransche bescherming te geraken; doch juist daarop kwam er tyding, dat deze inboorlingen zich vyandig tegen de Franschen hadden verklaard, en dat de gouverneur der Marquesas om bystand verzocht; ten dien einde is er eene afdeeling fransche troepen ter versterking dier eilanden afgezonden.

Er waren geene nadere tydingen uit Indostan en China. Syriën was bevredigd door de inwilligen, die de Porte gedaan had op het aandringen van den engelschen ambassadeur, om de Christenen van den Libanon een opperhoofd te geven van hunne eigene geloofsbelydenis.

De koning van Zweden, Karel Jan, naderde het einde van zyne langdurige en voorspoedige loopbaan, dat is: hy was gevaarlyk ziek. Hy is de eenigste van de Napoleontische koningen, welke zich heeft kunnen staande houden.

De oneenigheden tusschen de Porte en Rusland wegens Serviën waren nog niet bygelegd. Rusland beschouwt zich als de Protector van Serviën, en wil, dat de Porte den verstooten prins Michael zal terug roepen, en de bekrachtiging van den nieuw benoemden soeverein zal herroepen. Indien de groote mogendheden toelaten, dat eene factie in een land de dinastie verandert, dan wordt Europa welhaast een Spaansch Amerika, waar de omwentelingen en tegenomwentelingen geen einde nemen.

Uit de jongste aanspraak der koningin van Portugal in de Cortes, ziet men, dat de kerkelyke zaken aldaar nog niet geschikt zyn. De Paus begeert, dat de koningin de aartsbisschoppen en bisschoppen, die uitgebannen zyn, wegens partychap voor Don Miguel, weer zullen hersteld worden. De koningin wil hun slechts eene jaarwedde toestaan en heeft andere aartsbisschoppen en bisschoppen in hunne plaatsen benoemd; en deze wil de Paus niet erkennen.

In vroeger eeuwen zyn wel eens geheele volken in opstand gersaakt, om dat de Paus de door den Souverein benoemde kerkvoogden niet wilde erkennen, ten welke gevolgen de uiterlyke godsdienstoefeningen stil stonden. Als de kerk in Portugal zonder bisschoppen blyft, dan is het te voorzien, dat weldra de openbare godsdienstoefeningen zullen stilstaan. Een van beide moet plaats hebben om geene stoornis in de godsdienstoefeningen te geven, of de Paus of de Koningin zal dus moeten toegeven.

Te Madrid is Espartero met vele toejuichingen als den bevrediger van Barcelona ontvangen geworden. Het ligt van de contributie, die deze stad was opgelegd, werd voortgezet. Spanje genoot thans eene diepe rust.

De Chinezen hebben geene schoorsteenen noch kagchels om hunne vertrekken in den winter te verwarmen. Dezelve worden alleen verwarmd door yzeren pannen met houtskolen, die aan de Europeanen hoofdpyn veroorzaken. De Engelschen hebben in den vorigen winter schoorsteenen in gebruik gebragt, en vele Chinezen volgen hun hierin na. Dit is eene der aardsche geryfelykheden, die in het hemelsche ryk zyn ingevoerd. Misschien voert men er ook andere in, bvb. het gebruik van rum grog, daar de Chinezen nog niets er van weten.

De ryken van China en Afghanistan zyn in dezen tyd zeer bekend geworden door de veldtogten der Engelschen aldaar.— Wy zien in de londensche Couranten vele advertentien, behelzende reisverhalen in die gewesten.

Een der middelen, die de Franschen bezigen om de Arabieren in Afrika te beschaven, is de invoering van het biljardspel. Dit spel is eene zuivere lichaams-oefening, dat in geene opzichte tegen eenige godsdienstige vooroordeelen strydig is. Er behoort tot hetzelfde ook niet vele taalkennis; de bewoordingen of kunsttermen, er toe behoorende, zyn gemakkelyk aanteleeren. De Arabieren hebben amaak in dit spel gekregen, en men ziet in de koffyhuizen te Algiers hen onder elkander aan de biljardtafel of wel met de Franschen bezig. Op deze wyze worden twee natien, die elkander wegens godsdienst en zeden vyandig zyn, verbreederd.

De Engelschen schynen het plan opgevat te hebben om de Chinezen met hen te verbreederen door dit zelfde middel; want zy hebben zeer fraai bewerkte biljardtafels

naar Hong-Kong gezonden. Als de Chinezen er smaak in krygen, dan worden er wellicht biljardtafels naar al de vyf voor den handel open gestelde steden gezonden. De onderscheidene vaartuigen, die thans voor China bestemd zyn, worden geladen met stalen van onderscheidene koopwaren; onder anderen alle voorwerpen, die voor een dames toilet behooren, in de hoop, dat de Chinezen er smaak in zullen krygen. Men kent de neigingen en behoeften van dit volk nog zeer weinig; de ondervinding moet zulks eerst leeren.

Daar de rivier van Nanking tot in Midden Azia zich uitstrekt, zoo is het mogelyk, dat de Chinezen insgelyks de stoombootvaart zullen bezigen om hunne handelsbetrekkingen met Midden Azia gemaklyk te maken. In dit geval zal Birmingham eenen goeden aftrek krygen van hare stoomwerktuigen.

Uit de Caracas Couranten zien wy, dat men in Venezuela reeds begint te vreezen, dat het verbruik van thee in Engeland algemeen zal worden, wegens den smaak, die de Engelschen in die drank hebben, en den goedkoop prys, waarvoor zy zal verkrygbaar zyn; zoo dat de koffy, die thans reeds laag in prys is, nog meer zal dalen.

Hoe vreemd zullen de Chinezen opzien, wanneer zy met europesche ontdekkingen bekend worden, bvb. wanneer zy hunne gebouwen op de daguerotype platen zien afbeelden; ja zelfs, wanneer zy hunne eigene beelden op dezelve zien te voorschyn komen. Misschien wekt zulks hunne yverzucht op, en dat zy mede werken aan het verbeteren of ontdekken van kunsten en wetenschappen.

De engelsche gezant te Constantinopelen heeft van de Porte weten te verkrygen een stuk gronds op de bergvlakte van Sion te Jeruzalem. Hier zal eene protestantsche kerk gebouwd worden. Men is thans bezig de bouwvallen van oude gebouwen weg te ruimen, welke driehonderd voeten hoog liggen. Wanneer deze kerk wordt ingewyd, hoe ryk aan stof zal de inwydings predikatie met wezen! welke herinneringen uit den kryzen voortyd! Hier was de heuveltop Moria, waar Abraham eens eene offerande voor Jehovah ontstak. Hier stonden de eerste tempel, door Nebukadnezar en de tweede door Titus Vespasianus verwoest. Geene plaats op de aarde is zoo ryk in herinneringen als deze.

De *St. James Chronicle* van den 21 en 28 January ll. bevatten de volgende artikels:—

“Uit Amsterdam vernemen wy, dat de Koning der Nederlanden ziek lag aan de kinderziekte, maar dat er geen gevaar te vreezen was”

“AMSTERDAM, 22 Jan. Zeer aangenaam is het voor ons te kunnen melden, dat de gezondheid van Zyne Majesteit den Koning volkomen hersteld is, zoo dat Zyne Majesteit in staat was verleden Zaterdag een diné ten hove te geven, waarop Z. M. tegenwoordig was.

“De berigten uit onze Oost Indische bezittingen loopen tot de maand October verleden jaar; er was niets nieuws voorgevallen.”

Tegen het midden der maand January hadden er hevige stormen gewoed aan de kusten van Engeland en Frankryk, waarby vele schepen en menschen levens verloren zyn. Van Boulogne-sur-Mer wordt het volgende over deze stormen geschreven:

“Sedert eenige dagen, vóór Vrydag den 13 January, werden onze stranden bezocht door een der verschrikkelykste stormen uit

het Zuid Westen, welke sedert verscheidene jaren niet gewoed hadden aan onze kusten.”

De Boeren aan de Kaap de Goede Hoop schenen gezind te zyn om de met de kolonel Cloete geslotene overeenkomst te verbreken en zich wederom onafhankelyk van het britsche Bestuur te verklaren. Te Londen waren er brieven van de Kaap ontvangen, loopende tot den 20 November.

De *South African Commercial Advertiser* bevatte berigten, waaruit bleek, dat de boeren slecht gezind waren en het voornemen hadden de volksstammen van de Kaap tot hunne zaak overtehalen. Verscheidene hoofden van die stammen hadden, eenigen openlyk, anderen bedektelyk, toegestemd gemeene zaak met de Boeren te maken.

Ten gevolge van berigten, ontvangen op den 28 October, te Allman's Drift, aan den oostelyken oever van de Oranje rivier, dat de Boeren zich gewapend hadden ten getalle van 600, met het kennelyke oogmerk om er eene baak opterigten en het grondgebied, gelegen binnen deze plaats en Port Natal, te verklaren als eigendom van den volksraad en de uitgewekene Boeren, en om uit deze streek te verdryven al de geuen, die weigeren mogten den eed van getrouwheid aan hunne zaak afteleggen, ging de Heer Menzies, regter, vergezeld van verscheidene hollandsche en engelsche geestelyken naar de plaats, waar de Boeren zich verzameld hadden, en na aldaar de britsche vlag geplant te hebben, bragt hy hun onder het oog de verantwoordelykheid, welke zy, door aldus te handelen, op zich laden zullen. In den loop van zyne aanspraak, welke was in zeer bevredigende uitdrukking, toonde hy hun de valsheid hunner veronderstelling, dat de koning van Holland hun bystand soude verleen in hunnen opstand tegen het wettige bestuur van Groot Britannien. Ook bragt hy hun onder het oog de noodlottige gevolgen der schennis van de goede trouw en van het vredes traktaat, gesloten met kolonel Cloete. Na aangemaand te zyn zich rustig te gedragen, gingen de gewapende Boeren uit een.

De hollandsche Boeren aan de Kaap handelen zeer onvoorzigtig; want de britsche gewapende magt aan de Kaap is nog zeer onlangs met een regiment krygsvolk versterkt geworden, en wanneer zy het onderspit mogten delven, zouden zy niet zoo zacht behandeld worden, als kolonel Cloete het gedaan had in den jongsten opstand. Men zal zich herinneren, dat men in Engeland niet tevreden was met deze zachte behandeling.

Onder dagteekening van Brussel, 19 January, wordt het volgende gemeld:—“Het schip *Louisa Maria*, hetwelk bestemd is om de eerste kolonisten van de Belgische Kolonisatie Kompagnie naar Centraal America overtebrengen, zal tusschen den 10 en 15 February van Ostende vertrekken.”

Er waren in Londen brieven van Beyrout tot den 15 December ontvangen, vermeldende de benoeming van een Christen Vorst over het door Christenen bewoonde gedeelte van dat land, welke benoeming veel toegebracht heeft ter bevrediging van alle klassen der bevolking.

HANOVER, 16 Jan. “Het schynt, dat het huwelyk van den kroonprins in het derde week van February voltrokken zal worden, maar de juiste dag is nog niet bepaald.”

Op den 27 Maart verleden jaar is het

eerste nummer van de Hong-Kongsche Courant uitgegeven geworden. Deze Courant wordt gedrukt op geel papier en bevat 12 kolonnen op 4 bladzyden. Zy begint met onderscheidene gouvernements orders, waarop advertissementen, sloopstydningen en berigten volgen.

Het is aardig te zien, zegt men, engelsche koopwaren te koop aangekondigd in chinesche karakters, welke even leesbaar zyn, als de chinesche karakters op de thee kistjes.

GELOOFSBELYDENIS VAN DEN HEER MILLER.

Uit de *Atlas van Boston* van den 14 February 1843.

De volgende is een brief van den Heer Miller, die thans in Philadelphia bezig is te prediken over het einde der wereld:—

“*Bemide broeder Himes!* Op verzoek van talryke vrienden, doe ik hen door U geworden een kort verhaal van daadzaken, betreffende de menigvuldige vertelsels, waarmede het publiek lastig wordt gevallen door de kansel-drukkers en herberg declamatien, ten aanzien myner grondbeginselen en de bestiering myner wereldsche zaken.

“Kortom, myne grondbeginselen zyn, dat *Jesus Christus* wederom op deze aarde zal komen, gelouterd en gezuiverd, en zal bezit nemen van dezelve met al zyne Heiligen, en wel tusschen den 21 Maart 1843 en den 21 Maart 1844. Nooit heb ik in den loop van meer dan drieëntwintig jaren eenig ander tydstip gepredikt noch openlyk verkondigd. Ik heb nooit eenige maand, dag of uur in den loop van dat tydstip bepaald. Ik heb nooit eene fout in myne berekening, opsomming of misrekening gevonden. Ik heb nooit eenige voorzorgen voor eenig ander tydstip genomen. Ik ben volkomen overtuigd, dat de BYBEL WAAR EN GODS WOORD IS, en ik ben overtuigd en vertrouwd geheel op dit heilige boek voor geloof in deze zaak. Ik ben geen Propheet; ik ben niet gezonden om te propheteren, maar om te lezen, gelooven en te verkondigen, wat God de oude propheten ingegeven heeft om het den menschen toetediene in de prophetien van het oude en het nieuwe testament. Deze zyn geweest en zyn thans myne grondbeginselen, en ik hoop my nimmer over dezelve te zullen schamen.

“Ten aanzien myner wereldsche zorgen, die heb ik weinig gehad. Sedert twaalf jaren heb ik eene vrouw en acht kinderen. Ik heb groote reden om te gelooven, dat zy allen Gods kinderen zyn en belyden dezelfde leere als de myne. Ik bezit eene kleine hoeve in Neder Hampton, in den Staat van Nieuw York. Myn gezin onderhoudt zich op dezelve, en ik geloof, dat zy bemind, zuinig, matig en werkzaam zyn. Zy oefenen gastvryheid uit zonder wangunst, en zullen nimmer een reiziger uit het huis zetten, noch een behoeftige de deur afwyzen. Ik dank God, dat myn gezin liefdadig en vriendelyk is jegens alle menschen, die hun medelyden of hunne hulpe nodig hebben. Ik heb geene andere zorgen dan myne eigene persoonlyke behoeften. Ik heb geene uitstaande schulden, noch ben aan niemand iets schuldig. Ik heb in den tyd van twaalf jaren meer dan 2000 dollars van myn eigen uitgegeven in deze zaak, behalve hetgeen God my door middel myner dierbare vrienden toebeschikt heeft.

“Ik ben met achting, Uw

“Wm. MILLER.

“Philadelphia, 4 February 1843.”

Een londensch dagblad bevat, betreffende den liefdehandel tusschen eenen prins van den bloede en de dochter van een der voornaamste lands Edelen, de volgende bijzonderheden:—

Een edele prins had sedert lang zyne liefde geschonken aan de oudste dochter van eenen lord, wiens geslacht zich beroemen kan met dat der Koningin in eenige verwantschap te staan. De gevolgen dezer wederzydsche liefde hebben een huwelyk volstrekt noodzakelyk gemaakt. De jonkvrouw staat moeder te worden, en binnen drie maanden zal het zoet of het bitter van het moederschap haar deel wezen.— Hare gesteldheid is niet langer te verbergen. De vader van het meisje heeft met den vader des prins ten dien aanzien eene conferentie gehad. Z. K. H. heeft terstond zyne inwilliging gegeven tot het huwelyk-ontwerp tusschen zynen zoon en de edele jonge dame, en de Prins zelf verlangde niets liever dan alle in zyn vermogen zynde voldoening te geven; maar, naar luid der huwelykswet voor de koninklyke familie, welke zich van den tyd van George III dagteekent, vermag geen lid der koninklyke familie een huwelyk aan te gaan zonder vooraf daartoe de vergunning van den Souverein erlangd te hebben. Byaldien de Prins en de jonge Dame zonder zoodanige vergunning huwden, zoude, hunne vereeniging onwettig en de uit hun huwelyk voort te spruiten kinderen onecht zyn. In die hagchelyke gesteldheid heeft men zich tot de Koningin gewend, en onze lezers, bewonderaars der deugden van H. M., en gewoon om in de dagbladen snorkende lofuitingen op Mr. Ms. goedheid en edelmoedigheid te lezen, zullen ongetwyfeld vermoeden, dat de Koningin zich gehaast heeft hare vergunning te verleen.

De koningin, zullen zy denken, is moeder en moet dus de vervoering van eene voorbygaande dwaling begrypen; als souverein moet y eene moederlyke heerschappy over hare onderdanen uitoefenen, en voorzeker het tegenwoordige geval vordert de uitoefening dier welwillende attributen. Zoo zouden onze lezers redeneren. Wat is echter gebeurd? H. M. heeft, zegt men, geweigerd hare toestemming tot het huwelyk te geven en alle pogingen om haar van gevoelen te doen veranderen zyn vruchteloos geweest. Doch de vergunning van H. M. is niet de eenige welke noodig is; daartoe wordt ook nog die van den geheimen raad vereischt na voorafgaande kennisgeving van één jaar.

De koningin (of haar geheime raad) redeneert aldus: Myne kinderen zouden kunnen sterven; dan komt de koning van Hannover, die zeer oud is, dan de prins George van Hanover, die zeer ziekelijk is; dan de hertog van Sussex, en vervolgens de hertog van Cambridge. Wanneer al deze gebeurlykheden zich mogten verwezentlyken, zoude er voor den jongen prins, waarvan hier sprake is, kans bestaan om eens den troon te beklimmen. In dat geval, wanneer namelyk de prins de jonge Dame huwde en al deze eventualiteiten plaats hadden, zoude een Engelsche onderdaan koningin van Engeland worden, en dit mag niet wezen. Zoodanig is de redenering der Koningin, ondersteund, zegt men, door eenige harer ministers en raadslieden.

Wy zeggen eenige, omdat wy uit eene goede bron weten, dat de Hertog van Wellington zich gunstig voor het huwelyk heeft uitgelaten. Dit gedrag van den Hertog van Wellington, van dien krygsman met de edele inborst, strekt hem tot eer. Gewoon om lof of blaam onpartydig toe te zwaayen, juichen wy hier de edelmoedigheid toe van de gevoelens, welke den Hertog van Wellington bezielen.

De jonge Prins, welke geheel bereid is om de door de al te ligtgeloovige onschuld geleden schade te herstellen, behoorde vry te zyn aan zyne eervolle gevoelens gevolg te geven en van zyn eventueel regt op den troon afstand te doen. Hy zoude het zelfs kunnen doen door zich Roomsche-Katholyk te verklaren.

LONDEN. De langste spoorwagentrein, waarvan men ooit heeft hooren spreken sedert de yzerwegen bestaan, zal waarschylyk wel die geweest zyn, welke onlangs de spoorbaan van Plamannan en de nabuurschap bereed, toen de Koningin op haren Schotschen togt door de stad Linlithgow kwam. De ingezetenen der meest bevolkte steden en dorpen van het oppergedeelte van Lanarkshire waren namelyk van alle kanten naar die plaats zaamgestroomd om de Koningin te zien, en zy maakten by gansche drommen gebruik van de transportmiddelen, welke de spoorweg-maatschappy ter hunner beschikking had gesteld. In den loop des ochtends vertrokken verscheiden treinen van Wishaw, Coatbridge en andere plaatsen en bragten eene menigte reizigers naar Rawyards, waar dezelve werden opgenomen door den wagentrein van Plamannan, die op dezen dag zyne eigene wagens en eene reeks kolenwagens van Garnkirk te trekken had. De eerste trein, die van het oostelyke punt vertrok, bestond uit 90 wagens met passagiers gevuld, en werd getrokken door twee locomotieven, die op de baan van Ballochney door nog vier andere stoomsepers werden geholpen. Twee andere treinen, van welke de een 40 rytuigen telde, volgden elkander des morgens met gelyke tusschenruimten. Tegen den middag, twee ure voor de aankomst van den koninklyken trein, waren al de nieuwsgierigen behouden derwaarts overgebracht. De directeuren der spoorwegen van Plamannan, Ballochney en Wishaw, hadden reeds onderling geraadpleegd over de veiligste manier om de verbazende menigte menschen naar huis terug te brengen en het besluit genomen, om al de uit het westelyke gedeelte des lands gekomen passagiers in eenen eenigen wagentrein te laden, ten einde het gevaar eener botsing tusschen afzonderlyke treinen te verhoeden.— De terugkeerende trein bestond dien ten gevolge uit 110 wagens, inhoudende p. m. 15,000 passagiers. Deze trein, die het derde eener Engelsche myl besloeg, ging ten 5 ure op weg, door vier locomotieven getrokken en door eene geduwd wordende; al de reizigers werden in den loop van den avond aan de stations hunner verschillende woonplaatsen afgezet, zonder dat het minste ongeluk daarby plaats greep. Dit is intuschen nog niets in vergelyking van hetgeen de maatschappy der Londen Birminghamse spoorbaan in geval van nood zoude kunnen doen, want deze bezit 90 tot 100 locomotieven en een evenredig getal rytuigen.

De municipaliteit van Parys heeft gedurende eene reeks van jaren zulke buitengewone pogingen ter verfraaijng der Stad en ter verbetering van haar oorspronkelyk bouwplan uitgevoerd, dat men, in weerwil van het aanzienlyke budget der Stad, ter naauwernood begrypt hoedanigerwys het stedelyke bestuur de middelen vindt om hare menigvuldige groote bouw-ondernemingen te bestryden. Het verdienstelyke, indien al niet het meest in de oogen vallende, dezer werken is de gelykmaking der grachten langs de Seine en de boulevards, deze slagaders van het Parysche leven.— Nog slechts zes jaren geleden vertoonden de quais en de boulevards de natuurlyke oneffenheden van den grond, welke men

by derzelve eerste aanleg misschien als geene hindernissen heeft aangemerkt, en vertoonden zy eene afwisseling van bergen en dalen, die op menige plek voor de rytuigen wezentlyk gevaarlyk was.— Thans is zoowel de eene als de andere in derzelve volle uitgestrektheid zoo gelyk, als in eene stad, die drie uren in doorsnede heeft, slechts immer mogelyk is. De quais zyn daarenboven bevryd van de huizen, die hier en daar nog tot aan de Seine voor uit schoven en de regte lynen der oeverwegen verbraken. De verbreding van de grootendeels zeer naauwe straten der stad en de aanleg van geheel nieuwe straten in de donkere en morsige wyken maken snelle en verblydende vorderingen. Het stadhuis is sedert een paar jaren dreevoudig vergroot geworden en bevryd van de gebouwen, welke het ter zyde te naauw omsloten. De champs Elysées, de groote wandelplaats der Parysche bevolking, die tot nu onlangs door de afzigtelykste kramen en tenten werden ontsierd, zyn thans opgevuld met prachtige koffyhuizen en restaurants, die ten minste het oog der wandelaars niet kwetsen. Daarentegen wordt ten dezen opzichte het publiek helaas nog altyd aanstoot gegeven door den akeligen toestand, waarin sints menschen geheugen een gedeelte van het carroussel-plein tegen over het Koninkl. verblyf wordt gelaten. Dit plein is namelyk op eene plaats niet geplaveid, ten gevolge waarvan hetzelfde door de menigte rytuigen, die hier dagelyks heen en weder gaan, by het minste regenachtige weder, in eenen onmetelyke modderpoel wordt herschapen. Ondanks alle reclamatiën duurt deze toestand steeds voort, en er is geen uitzigt op verandering, omdat de civiele lyst en de municipaliteit elkander de verpligting tot bestryding der kosten van de noodige werkzaamheden toewerpen, alhoewel deze kosten, in het ergste geval, slechts eenige duizend francs zouden bedragen.

OPROEPING.

ANGEZIEN er eenige rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit loopend jaar ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die Contributieschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen by die invordering niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 7 Maart 1843.
De Communis, waarneemende het
Koloniaal Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE JR.

Te koop Ter Drukkery.

Onderscheidene soorten Schryfboochten, hollandsche, fransche, engelsche en hoogduitsche School en leesboeken en Woordenboeken, boeken in blanco, enz.

EN

By AUGUST MULLER,

Suprafyn Zwart Heel en Half Laken en hollandsche Vilt Hoeden.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.